

Sygn. akt IV Ka 528/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Ewa Ślemp

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 r.

sprawy **A. P.**

córki T. i A.

urodzonej (...) w Z. Ś. z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych S. S. i B. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 19 maja 2016 r. sygnatura akt II W 56/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. z Kancelarii Adwokackiej w Z. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżycieli posiłkowych S. S. i B. S. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 528/16

UZASADNIENIE

Wobec A. P. P. skierowany został przez Komendę Powiatową Policji w Z. wniosek o ukaranie w którym obwiniona została ona o to, że:

w dniu 08 listopada 2015 r. o godz. 09:54 na drodze (...) km tj. gmina Z. jako kierująca samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie dostosowała prędkości do warunków panujących na drodze w wyniku czego straciła panowanie nad pojazdem i doprowadziła do bocznego zderzenia z prawidłowo jadącym samochodem osobowym m-ki T. (...) o nr rej. (...) tj. wykroczenia z art. 86§1 kw

Wyrokiem z dnia 19 maja 2016 roku (sygnatura akt II W 56/16) Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich

I. obwinioną A. P. uznał za winną popełnienia wykroczenia opisanego wyżej i wymierzył jej za nie na podstawie art. 86§1 kw karę grzywny w kwocie 300 (trzysta) złotych;

II. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionej z urzędu w kwocie 442,80 (czterysta czterdzieści dwa 80/100) zł.;

III. zwolnił obwinioną od ponoszenia opłaty w sprawie, zaś zryczałtowane wydatki poniesione przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych S. S. i B. S., zaskarżając wyrok w całości, na niekorzyść obwinionej zarzucając:

1. art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (dalej k.p.w.) w zw. z art. 41§1 kpk w zw. z art. 42§1 kpk w zw. z art. 16§1 kpw polegającą na rozpoznaniu sprawy przez Sędziego Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich M. D., pomimo zaistnienia przesłanek do jej wyłączenia od dalszego prowadzenia sprawy w wyniku podjęcia czynności wskazujących jednoznacznie na utratę obiektywizmu i rzetelności w rozpoznaniu sprawy;

2. art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. kpw w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 42§1 kpw w zw. z art. 196§3 kpk oraz art. 201 kpk polegającą na oparciu ustaleń faktycznych dotyczących kwalifikacji prawnej obrażeń ciała doznanych na skutek wypadku przez oboje oskarżycieli posiłkowych na podstawie niepełnej i nierzetelnej opinii biegłego M. B., co do którego w trakcie postępowania ujawniły się powody osłabiające zaufanie do wiedzy i bezstronności wymienionego

3. art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. dalej kpw w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 424 kpk polegającą na wadliwej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, sprzecznej z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, co doprowadziło do wadliwego ustalenia, że obrażenia ciała doznane przez oboje pokrzywdzonych na skutek wypadku z dnia 8.11.2015 r. spowodowały naruszenie ich czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni,

4. art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. dalej kpw w zw. z art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk polegającą na braku zasądzenia od obwinionej na rzecz każdego z oskarżycieli posiłkowych kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika w wysokości według norm przepisanych w kwocie po 619,92 zł brutto

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, jak również zasądzenie od obwinionej na rzecz każdego z oskarżycieli posiłkowych koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym w wysokości według norm przepisanych oraz zasądzenie od obwinionej na rzecz każdego z oskarżycieli posiłkowych kosztów zastępstwa w postępowaniu przed sądem I instancji w kwotach po 619,92 zł.

Na rozprawie odwoławczej w sprawie o wykroczenie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego apl. adw. R. J. substytut adw. A. H. popierając wniesioną apelację i wnioski w niej zawarte wniósł o zasądzenie kosztów od obwinionej na rzecz oskarżycieli posiłkowych za I i II instancję po 619,92 zł.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie okazała się zasadna.

Z uwagi na zbieżność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów podniesionych w pkt 1, 2 i 3 apelacji w której skarżący wyrażając pogląd o naruszeniu w sprawie tej art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (dalej:kpw) w zw. z art. 41§1kpk w zw. z art. 42§1 kpk w zw. z art. 16§1 kpw, a który miał polegać na rozpoznaniu sprawy przez Sędziego Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich M. D., pomimo – jak stwierdza skarżący – zaistnienia przesłanek do wyłączenia od dalszego prowadzenia sprawy w wyniku podjęcia czynności wskazujących jednocześnie na utratę obiektywizmu i rzetelności w rozpoznaniu sprawy a także wyrażanego stanowiska, iż Sąd Rejonowy naruszył art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. kpw w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 42§1 kpw w zw. z art. 196§3 kpk oraz art. 201 kpk poprzez oparcie ustaleń faktycznych dotyczących kwalifikacji

prawnej doznanych obrażeń na skutek wypadku przez oboje oskarżycieli posiłkowych na podstawie, zdaniem autora apelacji, niepełnej i nierzetelnej opinii biegłego M. B. jak również zarzutu obrazy art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. kpw w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 424 kpk mające polegać na wadliwej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, sprzecznej z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, co w ocenie skarżącego doprowadziło do wadliwego ustalenia, że obrażenia ciała doznane przez oboje pokrzywdzonych na skutek wypadku z dnia 18.11.2015 r. spowodowały naruszenie ich czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż siedem dni zasadnym jest łączne odniesienie się do powyższych zarzutów.

Uzasadniając wyrażony we wniesionym w sprawie środka odwoławczym pogląd o naruszenia przepisów postępowania, co miało doprowadzić do rozpoznania sprawy przez sędziego referenta M. D. pomimo zaistnienia przesłanek do wyłączenia sędziego od dalszego prowadzenia sprawy skarżący czyni m.in. uwagi, iż cyt. „nie chodzi przy tym o samo niezadowolenie stron z czynności procesowych podejmowanych przez sędziego, ale o podjęcie czynności, które w oczywisty sposób miały oddziaływać negatywnie na interesy oskarżycieli posiłkowych. Skoro bowiem Sąd odebrał od biegłego M. B. ustną opinię, zaś po opuszczeniu sali rozpraw przez biegłego, pełnomocnik oskarżycieli wykazał, że opinia jest w sposób oczywisty niepełna i nie odnosi się do wszystkich obrażeń ciała pokrzywdzonych. To wzywając ponownie tego samego biegłego, aby ów błąd za wszelką cenę konwalidować, musi być uznany za działanie nieobiektywne, mające za wszelką cenę podtrzymanie nierzetelnej opinii przez nierzetelnego biegłego”. Powyższe w ocenie pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych miało skutkować zaaprobowaniem w sprawie tej nierzetelnej, nieobiektywnej i niepełnej opinii biegłego M. B. na której oparto ustalenia faktyczne dotyczące kwalifikacji prawnej obrażeń ciała doznanych na skutek wypadku przez oboje oskarżycieli posiłkowych.

Kwestionując ocenę materiału dowodowego sprawy skarżący wyraża przy tym pogląd, iż doprowadziło to do wadliwego ustalenia, że obrażenia ciała doznane przez oboje pokrzywdzonych na skutek wypadku z dnia 8.11.2015 roku spowodowały naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, stwierdzając nadto także, iż cyt. „Zauważyć należy, że utrata przytomności, jak również pourazowe zespoły bólowe, w tym skręceniowe kręgosłupa, trwające wiele tygodni, w innych tego typu sprawach oznaczają kwalifikacje powyżej dni 7”.

Rozpatrując podniesione zarzuty zaznaczyć w tym miejscu należy, iż w niniejszej sprawie A. P. obwiniona została o popełnienie czynu z art. 86§1 kw, stanowiącego, iż kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, nie zachowując należytej ostrożności, powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym podlega karze grzywny. Dla odpowiedzialności z art. 86§1 kw koniecznym pozostawało ustalenie czy w czasie zaistniałego zdarzenia obwiniona nie zachowując należytej ostrożności (zatem wymaganej w danych okolicznościach), spowodowała swoim zachowaniem zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Do znamion wykroczenia z art. 86§1 kw nie należy spowodowanie skutku w postaci kolizji (uszkodzenia mienia czy też obrażeń ciała) ale spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Rozstrzygnięcie o odpowiedzialności wymienionej obwinionej w niniejszym postępowaniu za czyn polegający na spowodowaniu obrażeń ciała u pokrzywdzonych na czas powyżej dni siedmiu stanowiłoby wyjście poza granice czynu zarzucanego we wniosku o ukaranie. Rozpoznając wywiedzioną przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych apelację warto w tym miejscu przywołać ponadto stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 stycznia 2001 r. w którym Sąd Najwyższy stwierdził, iż nic nie stoi na przeszkodzie ukaraniu (skazaniu) sprawcy wypadku drogowego za wykroczenie spowodowania zagrożenia w ruchu drogowym (art. 86§1 kw), mimo iż to samo zachowanie (ten sam czyn) nosi znamiona przestępstwa określonego w art. 177 kk (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 stycznia 2001 roku III KKN 504/98).

Podnosząc w pkt 4 apelacji zarzut naruszenia przepisów postępowania tj. art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w zw. z art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk a mającego polegać na braku zasądzenia od obwinionej na rzecz każdego z oskarżycieli poniesionych kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika w wysokości według norm przepisanych w kwocie po 619,92 zł brutto, skarżący w przedstawionych wywodach, uzasadniając swoje stanowisko stwierdza, iż „wreszcie Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 1§2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. dalej: k.p.w. w zw. z art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k., co potwierdziło brak obiektywizmu Sędziego i utratę waloru bezstronności albowiem w ogóle nie odniósł się do wniosku oskarżycieli posiłkowych o zasądzenie od obwinionej na rzecz każdego z oskarżycieli posiłkowych kosztów związanych z ustanowieniem

pełnomocnika w wysokości według norm przepisanych w kwocie po 619,92 zł brutto (§11 ust. 2 pkt 2 i ust. 7 oraz §17 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), nie wspominając o nawiązce". Odnosząc się do przedstawionego zarzutu zwrócić w tym miejscu należy uwagę, iż jak wynika z protokołu rozprawy w sprawie o wykroczenie z dnia 19 maja 2016 roku na rozprawę nie stawił się pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych. Po zamknięciu przewodu sądowego i udzieleniu przez sąd rejonowy głosu stronom oskarżyciel posiłkowy B. S. wniósł o: „uznanie obwinionej za winną i zasądzenie od sprawcy zdarzenia zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty po 5000 zł zasądzenie zwrotu kosztów pełnomocnika (które na dzień rozprawy nie zostały wyliczone i zostaną one przesłane do Sądu) oraz obciążenie obwinionej kosztami postępowania sądowego”, a oskarżycielka posiłkowa S. S. przyłączyła się do wniosku męża B. S.. W sprawie tej jednakowoż, jak wynika z analizy akt, spis kosztów pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie został przesłany do Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich. Zauważyć dodatkowo także należy, (abstrahując od tego, iż jak zasygnalizowano powyżej, po zamknięciu przewodu sądowego i udzieleniu głosu stronom oskarżyciel posiłkowy B. S. wniósł m.in. o zasądzenie od sprawcy zdarzenia zadośćuczynienia za doznaną krzywdę a mianowicie kwoty po 5000 zł), iż na rozprawie odwoławczej w sprawie o wykroczenie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego apl. adw. R. J. substytut adw. A. H. popierając wniesioną apelację i wnioski w niej zawarte wniósł o zasądzenie kosztów od obwinionej na rzecz oskarżycieli posiłkowych za I i II instancję po 619,92 zł. Wątpliwości w sprawie tej, mając na uwadze powyższy wniosek budzi kwestia czy kwota powyższa określona w wysokości 619,92 zł wskazana została wraz z należnym podatkiem, zawiera już podatek VAT. Rozpatrując apelację zauważyć nadto należy, iż kwestia ewentualnego zwrotu wydatków oskarżycieli posiłkowych na ustanowienie pełnomocnika będzie mogła być rozstrzygnięta na posiedzeniu wyznaczonym zatem w trybie art. 626§2 kpk. Zgodnie z treścią powyższego przepisu jeżeli w orzeczeniu wymienionym w §1 nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu.

Z tych też względów orzeczono jak w wyroku.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. nr 16 poz. 124 ze zm.) oraz §4 ust. 1 i §17 ust. 2 pkt 4 i ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. Z 2015 roku, poz. 1801) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. M. z Kancelarii Adwokackiej w Z. 516,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalniając oskarżycieli posiłkowych S. S. i B. S. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.